

DLXIII

En l'escut d'armes d'Abissínia s'hi veu un lleó coronat amb el següent lema: «El lleó de Juda és vencedor». Aquesta manifestació taxativa dels abissínis, fins ara ha tingut plena confirmació: el lleó de Juda ha vençut sempre. Potser ara fracassarà; però no és pas això el que motiva el present comentari.

Els abissínis s'atribueixen la descendència de les més acimades figures de la famosa tribu de Juda. Els seus progenitors serien el rei Salomó i la reina Saba. Vegem com i de quina manera tramen la llegenda de la seva nissaga i del seu imperi, que, com totes les llegendes primitives, té aquell deix de similitud amb els recitats de la generació i creació universal.

Existeix una pintura ancestral, una reproducció de la qual tenim a la vista, que representa el procés de formació de la raça etiòpica. Procurarem transcriure-la amb el laconisme adient a la pintura de referència, subratllant alguns quadres amb observacions degudes als historiadors del país arifà.

Primer. A la província de Tigré hi havia un dragó ferotge i invencible, que tenia assolat el territori.

Segon. Un heroi perdut per aquelles contrades s'encara amb el dragó, el mida, el considera i es decideix a lluitar amb ell.

Tercer. L'heroi venç el dragó i el mata, quedant, per virtut d'aquesta victòria, investit d'un poder sobrenatural.

Quart. L'heroi engendra una dona excepcional, la reina Saba, posseïdora dels misteris i els enigmes del món, la qual és feta sabedora de la saviesa del rei Salomó de Juda.

Cinquè. La reina Saba s'en va a constatar la saviesa de Salomó i li demana audiència. Aquest la rep.

Sisè. Amb l'astorament dels majors de la tribu, Salomó convida la reina Saba, qui entra a les habitacions privades del rei.

Setè. La reina Saba ix del refector esverada i demanant aigua per a beure, puix els menjars que li ha ofert el rei Salomó eren massa carregats de sal.

Vuitè. Al cap d'un temps taxat, la reina Saba dona naixença al primer rei de la dinastia abissínia, el negus-negussé de l'imperi d'Etiòpia.

I, de llavors fins ara, els lleons de Juda mai no han estat vençuts.

L'ALTRE

Oració al matí

Voldria un matí així
per l'hora de la mort.

*Oh, matí d'or! Orient color de rosa;
llençols de boires perquè es lleva el sol
i l'horitzó se'l posa
penjat al coll com un gros picarol.*

*Els arbres taciturns de la collada
semblen agenollats, plegant les mans
i amb la testa inclinada
pel ventijol que resta pels voltants.*

*I el cel quiet és un gran llac dormit
on apunta la nau de l'alba encesa
i el timoner del sol va cap a l'infinit
i alça les boires com la vela estesa.*

*Orient encès com la cresta d'un gall
que té, davant, l'immens graner del dia
i pica blat de moro de cristall
en cada estrella que és fonia.*

*Oh, matí d'or de les carenes fines
que retallen el blau de l'horitzó
i els cims porten boirines
com caputxes d'immòbil processó!*

*Oh, sol, pare del món i les estrelles,
ull fulgurant de Déu!
A ta mirada esclaten les poncelles
i tot rep nova vida sota teu.*

*I la claror s'esten com ala oberta
de cap a cap de l'Univers
i inquietament el meu esperit desperta.
Oh, si el matí cabés dintre el meu vers!*

*Els mots tindrien un perfum de rosa
un dring d'or i de sol
i aquell xiscle de llum que té el vol de l'aloja
i el dring d'aigua i estels del rossinyol.*

*Oh, matí d'or! Parpella magna
que portes l'ull del sol per l'horitzó
i la tenebra sagna.
Mireu, quina rojor!*

*Sang clara de la nit vençuda sota
la joia del nou dia que aclareix el cel
com un mirall immens. L'alba degota!
Es una gota de nit de cada estel.*

*I m'agenollo com l'arbrada
i reso com el vent que juga pels voltants.
La meva oració és freda.
Les gotes de rosada li cauen a les mans.*

*I sols aixeco el rostre embadalit
davant el matí d'or que apunta.
Voldria fondre el cor a l'infinit
com una estrella que es fon cella-junta.*

*Oh, llum! Oh, llum! Miracle de bondat
que esquivés la tenebra de les coses.
Jo porto un matí d'or extasiat
i el cor m'esclata de clavells i roses.*

*Oració del dolç començament,
enlairat per l'espai com una boira blanca*

ESTADÍSTICA CURIOSA

LA GUERRA

En el magazine «D'ací i d'allà» hi hem llegit el següent curiós comentari a propòsit de la xifra enorme que assoli el cost material de la guerra europea, la qual, segons una estadística editada pel Departament de Guerra dels Estats Units, puja a la suma de 186,000.000.000 de dòlars.

«Imagíneu-vos aquesta xifra desconcertant — diu «D'ací i d'allà» — reduïda a duros, encunyats en argent, del tamany i forma de la moneda espanyola. En la hipòtesi de poder posar en forma de cartutxo, els 186 mil milions de duros, en fariem una «llonganissa» de 418,500 quilòmetres de llargada, amb la qual es podria circumdar la Terra, en el seu màxim diàmetre, prop de deu voltes i mitja.

Una moneda de duro té 2,25 mil·límetres de gruix; posant, una damunt de l'altra, 26,666 monedes faran una pila de 60 metres d'alçada. Posant piles d'aquestes, una al costat de l'altra, fins a formar un quadrat, el costat del qual consta de 2,641 piles, el pilot resultant tindrà 2,641X2,641= 6.974,881 piles de 26,666 duros cada una, i essent de 37 mil·límetres de diàmetre de cada duro, les esmentades piles, de 60 metres d'alt, cobriran un espai de 97'717X97'717 metres, sobrant-nos la «petita» quantitat de 7.823,254 monedes de duro per esbossar un acabament a l'enorme pilot d'argent. Es a dir, si el que ha costat la guerra es posés en monedes de duro apilades, ocuparia tot l'espai d'una illa de cases de l'Eixample de Barcelona, però tan alt com el monument de Colom, quedant, encara, una respectable suma per a rematar «artísticament» l'impressionant bloc, el pes del qual seria de 4.650,000 tones.

Una altra comparació: disposats en línia recta, l'un tocant a l'altre, els 186 mil milions de duros, un avió, volant contínuament a 200 quilòmetres per hora, es mercaria 3 anys, 11 mesos, 8 dies i 18 hores per anar d'un cap a l'altre; i si aquesta fos en pessetes, tardaria 13 anys, 3 mesos, 11 dies i 6 hores en fer el trajecte.

Per últim: la llum, que es propaga a la imaginable velocitat de 300,000 quilòmetres per segon, cobriria en 2'3 segons la línia de Penfilall dels duros, i en 7'1 segons si la línia fos en pessetes.»

*i porta'nj llum que es torni xeixa d'or i for-
[ment
i fés que el sol maduri en cada branca!...*

*Oh, llum! Oh, llum, que m'inundes el cor!
Abismes de clarors insospitades!
Voldria un matí així, per l'hora de la mort:
Tot mar... Tot nau... Tot veles desplegade!*

SALVADOR PERARNAU